

Ministerstwo Cyfryzacji

Sekretarz Stanu
Dariusz Standerski

BM.WP.057.122.2026
Warszawa, 16 sierpnia 2026 r.

**Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP**

Dot. pisma z 2 lipca br. Pośla na Sejm RP Pana Bartłomieja Pejo w sprawie wdrożenia funkcjonalności w mObywatelu potwierdzającej fakt bycia opiekunem prawnym dzieci (interpelacja nr 17951)

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Pośła pytania będące we właściwości Ministra Cyfryzacji.

Ad 1) Czy Pan minister widzi taka możliwość? Jeśli tak to w jakim zakresie czasu możliwe jest wdrożenie?

Ministerstwo Cyfryzacji dostrzega istotne znaczenie problematyki poruszonej w interpelacji, zarówno z perspektywy ochrony małoletnich, jak i potrzeby zapewnienia obywatelom prostych, bezpiecznych i wiarygodnych narzędzi cyfrowych. Możliwość potwierdzania relacji między osobą dorosłą a dzieckiem lub prawa do sprawowania nad nim opieki to ważny kierunek rozwoju usług publicznych. Wydaje się to znaczące szczególnie w sytuacjach, w których wymagane jest, aby szybko i jednoznacznie potwierdzić uprawnienia wobec podmiotów trzecich, takich jak hotele lub inne obiekty noclegowe.

W naszej ocenie zagadnienie to może zostać objęte dalszymi analizami w kontekście rozwoju usług cyfrowych i wdrażania rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu eIDAS 2.0¹. Szczególnie obiecującym kierunkiem jest wykorzystanie elektronicznych poświadczeń atrybutów. Mogłyby one umożliwiać potwierdzanie tylko niezbędnych informacji, dotyczących relacji osoby dorosłej z dzieckiem albo prawa do sprawowania nad nim opieki. Takie podejście pozwalałoby:

- oprzeć przyszłe rozwiązanie na standardach europejskich;
- zwiększyć jego interoperacyjność;
- ograniczyć zakres udostępnianych danych do minimum – koniecznego dla realizacji konkretnego celu.

Dane z Systemu Rejestrów Państwowych pozwalają określić niektóre relacje między osobą dorosłą a dzieckiem. Przykładowo – w rejestrze PESEL – od 2018 r. rejestrowane jest powiązanie parentyzacyjne między dzieckiem a rodzicem, poprzez zapisanie w rekordzie dziecka numerów PESEL rodziców. Dane te są sukcesywnie uzupełniane również dla rekordów utworzonych przed 2018 r. Istnieje ponadto Centralny Rejestr Pieczy Zastępczej, który w pewnym zakresie pozwala identyfikować relacje związane ze sprawowaniem pieczy zastępczej nad dzieckiem.

Poszczególne rejestry i systemy odzwierciedlają różne rodzaje relacji lub uprawnień i nie tworzą obecnie jednego, kompletnego modelu potwierdzania wszystkich sytuacji

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1183 z 30.04.2024)

prawnych związanych ze sprawowaniem opieki nad dzieckiem. Na przykład powiązanie w rejestrze PESEL co do zasady wskazuje relację rodzic – dziecko. Wynika to z aktu urodzenia dziecka, ale nie zawsze pozwala w pełni ustalić aktualny zakres wykonywania władzy rodzicielskiej.

Z kolei w procesie obsługi wniosków o wydanie paszportu dla dziecka, relacje te są uwzględniane, także poprzez mechanizmy wzajemnych zgód rodziców, co pokazuje, że w określonych usługach publicznych funkcjonują już rozwiązania pozwalające na praktyczne ustalanie uprawnień rodzicielskich w konkretnym celu. W konsekwencji dane z rejestrów publicznych i doświadczenia wynikające z obsługi wybranych usług administracji mogą stanowić punkt wyjścia do dalszych analiz nad bardziej spójnym modelem cyfrowego potwierdzania relacji osoby dorosłej z dzieckiem.

Obecnie nie ma rejestru publicznego, który w sposób kompletny i zawsze aktualny potwierdzałby wszystkie przypadki rodzicielstwa, wykonywania władzy rodzicielskiej, opieki prawnej, pieczy zastępczej czy ograniczeń wynikających z orzeczeń sądowych. Choć w rejestrze PESEL istnieją dane dotyczące relacji rodzic – dziecko, a w Centralnym Rejestrze Pieczy Zastępczej znajdują się informacje dotyczące pieczy zastępczej – dane te nie tworzą obecnie jednolitego modelu. Chodzi o taki model, który pozwalałby potwierdzać wszystkie sytuacje prawne związane z opieką nad dzieckiem automatycznie.

W konsekwencji wdrożenie takiej funkcjonalności wymagałoby przeprowadzenia szczegółowych analiz prawnych, organizacyjnych i technicznych, określenia źródeł danych, zasad wydawania i weryfikacji elektronicznych poświadczeń. Co więcej – prawdopodobnie wymagałoby także wprowadzenia zmian legislacyjnych, w tym dotyczących aplikacji mObywatel, ewidencji ludności i dostępu do danych niezbędnych do potwierdzania uprawnień rodzicielskich i opiekuńczych.

Z uwagi na te przesłanki, Minister Cyfryzacji dostrzega możliwość rozwoju tego rodzaju usługi w przyszłości. Obecnie jednak nie są prowadzone prace wdrożeniowe pozwalające wskazać konkretny harmonogram realizacji. Ewentualne wdrożenie powinno być rozpatrywane w kontekście krajowych prac związanych z wdrażaniem rozwiązań przewidzianych w rozporządzeniu eIDAS 2.0², w szczególności dotyczących europejskiego portfela tożsamości cyfrowej i elektronicznych poświadczeń atrybutów.

Na obecnym etapie nie jest zatem możliwe określenie terminu wdrożenia takiej funkcjonalności. Przedstawiona koncepcja ma charakter wstępny i wymaga dalszych analiz prawnych, organizacyjnych i technicznych. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do zakresu źródeł danych, procesów weryfikacyjnych i odpowiedzialności podmiotów uczestniczących w wydawaniu i obsłudze poświadczeń.

Z wyrazami szacunku
Dariusz Standerski
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów – Departament Spraw Parlamentarnych

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73, Dz. Urz. UE L 333 z 27.12.2022, str. 80 oraz Dz. Urz. UE L 2024/1183 z 30.04.2024)